

Versiune anonimată

Traducere

C-351/21 - 1

Cauza C-351/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

4 iunie 2021

Instanța de trimitere:

Justice de paix du canton de Forest (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

13 aprilie 2021

Reclamant:

ZG

Pârâtă:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest (Instanța de pace a cantonului Forest)

HOTĂRÂRE

Judecătorul de pace pronunță următoarea hotărâre în cauza dintre:

– **ZG**, [omissis]

[omissis] [Date personale ale reclamantului și ale avocatului său]

reclamant

– **Société anonyme BEOBANK**, denumită anterior CITIBANK BELGIUM SA [omissis] [Date personale ale pârâtei și ale avocatului său]

pârâtă,

[omissis]

RO

[Istoricul cauzei]

Motivare:

Cererea formulată de ZG privește obligarea Beobank la plata sumei de 1 984 de euro, care reprezintă o dublă operațiune „neautorizată” în contul cardului său de debit.

ZG, rezident belgian, este titularul unui cont bancar la Beobank în Belgia, pentru care dispune de un card de debit.

În noaptea de 20 spre 21 aprilie 2017, ZG se afla la Valencia în Spania.

După ce a efectuat o primă plată de 100 de euro (ora 0:35) prin intermediul unui terminal mobil cu ajutorul cardului său de debit, într-o unitate pe care o califică drept discotecă, iar Beobank o califică drept „casă de toleranță”, alte două plăți au fost efectuate cu același card de debit de la același terminal, în valoare de 991 de euro (ora 1:35) și de 993 de euro (ora 2:06). O a treia operațiune a fost inițiată pentru 994 de euro, însă a fost refuzată (ora 2:35).

ZG explică faptul că nu își mai amintește ce s-a întâmplat după una sau alta dintre consumații în unitatea respectivă.

La 23 aprilie 2017, ZG și-a blocat cardul la CARDSTOP.

La 29 aprilie 2017, ZG depune plângere la poliția din Bruxelles, pentru furtul cardului său bancar și utilizarea frauduloasă a acestui card.

Pe lângă despăgubiri (500 de euro), ZG solicită rambursarea celei de a doua și a celei de a treia operațiuni pe care le consideră „neautorizate” în temeiul articolului VII.35 din Code de droit économique belge (Codul de drept economic belgian), în versiunea în vigoare la acel moment. Beobank refuză să efectueze această rambursare, apreciind că operațiunile respective au fost autorizate sau că ZG a acționat cel puțin cu o neglijență gravă.

Părțile se contrazic în special cu privire la tipul de unitate pe care a frecventat-o ZG, dacă a fost victima unei înșelăciuni facilitate prin intermediul unui drog sau dacă a frecventat o casă de toleranță unde a putut beneficia de servicii sexuale.

O problemă de fapt importantă este aceea a stabilirii persoanei care a beneficiat de diversele plăți. În mod tradițional, fraudă săvârșită de un terț prin intermediul unui card de debit al victimei permite autorului fraudei să beneficieze de achiziții sau de retrageri în numerar. Or, în speță, dacă ar fi să credem versiunea situației de fapt prezentată de ZG, de fraudă ar fi beneficiat acest terț, în contul său bancar.

Beobank a indicat, probabil în urma solicitării avocatului lui ZG, numai referința numerică a terminalului și geolocalizarea acestuia, fără a indica identitatea

beneficiarului tranzacțiilor în alt mod decât prin indicația „COM SU VALENCIA ESP”.

Cauza a fost reluată după audierea pledoariilor pentru a permite Beobank să aducă precizări, fără alte rezultate.

Beobank explică faptul că nu a primit indicații suplimentare din partea societății AȚOS, administrator al terminalului. Banca spaniolă SABADELL este cea care ar refuza să comunice informațiile de identificare a comerciantului în cauză.

Or, în temeiul articolului VII.18 din Codul de drept economic belgian, astfel cum se aplica în anul 2017,

„După ce valoarea unei operațiuni individuale de plată a fost debitată din contul plătitorului [...] prestatorul de servicii de plată al plătitorului furnizează acestuia, fără întârziere [...], următoarele informații:

1° o referință care permite plătitorului să identifice fiecare operațiune de plată și, dacă este cazul, **informații privind beneficiarul plății;**

[...]”.

Problema care se ridică este aceea a stabilirii întinderii obligației prestatorului de servicii în ceea ce privește informațiile referitoare la beneficiar. În cazul în care BEOBANK nu și-a îndeplinit obligația, instanța poate acționa în consecință cu privire la obligația sa de a rambursa operațiunile în litigiu și/sau cu privire la cererea de despăgubire în legătură cu pierderea șansei de recuperare a fondurilor de la terț.

Părțile din proces nu contestă aplicabilitatea articolului VII.18 din Codul de drept economic belgian situației de fapt.

Această dispoziție reprezintă retranscrierea în dreptul belgian a articolului 38 din Directiva 2007/64/CE.

BEOBANK susține că dispoziția nu face decât să stabilească o obligație de mijloace în sarcina sa, impunându-i numai să furnizeze informațiile pe care corespondentul său dorește într-adevăr să i le transmită, lăsând consumatorului, în cazul în care informația ar fi insuficientă, sarcina de a se îndrepta către respectivul corespondent. În speță, aceasta solicită jude de paix (judecătorul de pace), dacă este cazul, să „emită o somație” băncii spaniole pentru a prezenta documentele care să îi permită să identifice beneficiarul tranzacției. În lipsa unui răspuns satisfăcător ar fi chiar necesar să se dispună o anchetă, sub comisie rogatorie, pentru ascultarea organelor SABADELL (banca spaniolă la care ar fi deschis contul). Pentru a-și susține punctul de vedere, Beobank se întemeiază pe cuvintele „dacă este cazul” care figurează în textul directivei.

În schimb, ZG consideră că Beobank este ținută de o obligație de rezultat și trebuie să suporte consecințele necomunicării datelor de către banca corespondentă spaniolă.

Nici una, nici cealaltă dintre părți nu își susțin argumentația prin trimeri la doctrină sau la jurisprudență.

Juge de paix (judecătorul de pace) nu a găsit mai multe texte juridice cu privire la această chestiune.

În temeiul articolului 267 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), instanțele statelor membre pot sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare privind interpretarea dreptului Uniunii în cazul în care apreciază că o decizie a Curții în această privință le este necesară pentru a pronunța o hotărâre. Această sesizare este deosebit de oportună atunci când jurisprudența existentă nu pare să furnizeze clarificările necesare.

Or, în speță, pare decisiv să se stabilească dacă organismul bancar este ținut de o obligație de mijloace sau de o obligație de rezultat în ceea ce privește informațiile referitoare la beneficiar. De asemenea, întinderea acestei informații prezintă de asemenea importanță și în special dacă informația respectivă trebuie să privească cel puțin datele care permit identificarea persoanei juridice (fizică sau juridică) care a beneficiat de plată. Pe de altă parte, operațiunea supusă aprecierii instanței este foarte curentă (plata electronică prin intermediul unui card de debit) și o aplicare uniformă în diferitele țări ale Uniunii este indispensabilă pentru a garanta efectivitatea deciziei.

Prin urmare, se impune să se solicite Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu privire la următoarele întrebări: [*omissis*]

[*omissis*]

[Întrebări reproduse în dispozitiv]

Decizie

Dispune transmiterea dosarului de procedură Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a-i adresa următoarele întrebări preliminare:

- 1° Potrivit articolului 38 primul paragraf litera (a) din Directiva 2007/64/CE, prestatorul de servicii este ținut de o obligație de mijloace sau de o obligație de rezultat în ceea ce privește transmiterea de „informații privind beneficiarul plății”?
- 2° „Informațiile privind beneficiarul plății” menționate la această dispoziție includ și informațiile care permit identificarea persoanei fizice sau juridice care a beneficiat de plată?

[omissis][formule finale și semnături]

DOCUMENT DE LUCRU